

การสำรวจการรับรู้การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ของวิทยาลัยพาณิชย์การ빙พระพิษณุโลก

A Survey of Perceptions of English for Specific Purposes

at Bungphra Commercial Collage, Phitsanulok

ทัตติยา เรือนคำ (Tattariya Ruankam)^{1*} ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (Yutthasak Chuenchaichon)²

^{1,2} สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้แต่งหลัก: อีเมล: t_ruankam@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนของวิทยาลัยพาณิชย์การ빙พระพิษณุโลกต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและภาษาอังกฤษทั่วไป 2) เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 3) เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 4) เพื่อศึกษาปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และ 5) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักศึกษา จำนวน 160 คนและอาจารย์ จำนวน 5 คน จากวิทยาลัยพาณิชย์การ빙พระพิษณุโลก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ โดยผู้เรียนรู้ว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดฝีมือแรงงานอาเซียน ในขณะที่ผู้สอนรับรู้ถึงเป้าหมายสูงสุดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มีความชัดเจนกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป 2) ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากกว่าผู้สอน ซึ่งทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า ความพร้อมในพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี สามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 3) ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนพัฒนาความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษรวมทั้งความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ในขณะที่ผู้สอนต้องการให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรเน้นการฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับการบูรณาการเนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร 4) ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียนคือ การขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ในขณะที่ผู้สอนมีปัญหาด้านการขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือในสถานที่ทำงาน 5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียนคือ ความต้องการเรียนของผู้เรียน สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียน และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน ในขณะที่ผู้สอนให้ความสำคัญกับสื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม ความต้องการของผู้เรียน ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียน และความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของผู้สอน

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ, ภาษาอังกฤษทั่วไป, การวิเคราะห์ความต้องการ

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare the perceptions between the students and the teachers of Bungphra Commercial College, Phitsanulok towards English for Specific Purposes (ESP) and English for General Purposes (EGP), 2) to investigate the readiness of the students and the teachers for the teaching and learning of ESP, 3) to investigate the needs of the students and the teachers for the teaching and learning of ESP, 4) to investigate the problems found in the teaching and learning of ESP, and 5) to study the factors affecting the success in the teaching and learning of ESP. The participants of this study were 160 students and 5 teachers of Bungphra Commercial College, Phitsanulok. The research instruments were questionnaire and the interview. The data were analyzed by using percentage, mean ($\bar{x}$), and standard deviation (S.D.).

The findings were as follows:

1. Both students and teachers had positive attitudes towards the teaching and learning of ESP. The students agreed that ESP could improve their abilities to be ready for the competition/flow of labours in the ASEAN Community, while the teachers realized the main goals of ESP that were more obvious than EGP.

2. The students were more ready for the teaching and learning of ESP than the teachers. However, both students and teachers agreed that the readiness in EGP could support and lead to the success of ESP.

3. The students expected the teachers to improve themselves in terms of their English knowledge and skills, including the contents of ESP, while the teachers needed that the teaching and learning of ESP should be focused on practising language skills through the integrated contents of ESP in the curriculum simultaneously.

4. The problems found in the teaching and learning of ESP perceived by the students was the lack of expertise teachers in the contents of ESP, while the teachers found that the problem was the lack of opportunities to communicate and/or use English in their daily lives or the workplaces.

5. The factors affecting the success in the teaching and learning of ESP perceived by the students were the need of learning, the appropriate teaching materials and teaching methods, learning motivation, learning abilities and skills of the students, and the knowledge and understanding of the contents of the teachers.

Whereas the teachers put the emphasis on the appropriate teaching materials and teaching methods, the needs of the students, the knowledge and understanding of the contents of the teachers, learning abilities and skills of the students, and the expertise and experience of the teachers.

Keywords: English for Specific Purposes, English for General Purpose, Needs Analysis

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

จากกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ที่ระบุไว้ในหน้า 29 ว่า “The working language of ASEAN shall be English” สื่อความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า “English is as a lingua franca in ASEAN” (พัชร อัมศรี, 2556) ทำให้สถาบันการศึกษาในประเทศไทย ทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาที่ เรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ หรือ English as a Foreign Language (EFL) ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษตามสาขาวิชาของตนเองหรือภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือ English for Specific Purposes (ESP) อันจะทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านภาษา สามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานฝีมืออาเซียนได้ต่อไป

แต่เมื่อพิจารณาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน แล้ว พบว่า จะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอย่างเร่งด่วน ซึ่งกิตติ ประเสริฐสุข (2555) กล่าวถึงผลการสำรวจข้อมูลคะแนนทักษะภาษาอังกฤษจากการสอบ TOEFL ของบัณฑิตจากประเทศอาเซียนโดยศูนย์ทดสอบทางวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2554 พบว่า ประเทศสิงคโปร์และฟิลิปปินส์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 550 คะแนน ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า เวียดนามและกัมพูชา มีระดับคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 500 ในขณะที่บัณฑิตไทยมีคะแนนอยู่ในระดับเดียวกับบัณฑิตจากประเทศลาวคือ ต่ำกว่า 500 คะแนน แสดงให้เห็นถึงปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย ยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน

ซึ่งผลการสำรวจดังกล่าว ทำให้สถาบันอุดมศึกษาของไทยตื่นตัวและเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่มีความเฉพาะและเกี่ยวข้องกับสายอาชีพของตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558) ที่ได้กำหนดนโยบายด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล โดยมุ่งเน้นด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาถึงสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกแล้ว พบว่า วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ เป็นสถานศึกษาที่เล็งเห็นความสำคัญในการผลิตและพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมและความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานฝีมืออาเซียน โดยได้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพหรือ English for Occupational Purposes (EOP) สำหรับนักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ อาทิเช่น ภาษาอังกฤษสำหรับโลจิสติกส์ ภาษาอังกฤษธุรกิจในงานอาชีพ ภาษา อังกฤษสมัครงาน ภาษาอังกฤษ

สำหรับงานบัญชี ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจและสังคม ภาษาอังกฤษสำหรับปฏิบัติงาน และภาษาอังกฤษสำหรับงานบริการจัดงานเลี้ยง เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้บริหารวิทยาลัยฯ ยังได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยจัดทำแผนเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยฯ และจัดให้มีการสอนเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพและเตรียมความพร้อมในทักษะภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ยังจัดกิจกรรมการแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอันจะช่วยแก้ปัญหาระดับความรู้ความสามารถของในวิทยาลัยฯ ดังปรากฏในรายงานการประเมินตนเอง บทสรุปผู้บริหารของวิทยาลัยบึงพระพิษณุโลก (2556) ที่ว่า “ควรส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้นักเรียน นักศึกษาและเตรียมความพร้อมในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-net) โดยเฉพาะกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติและค่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากเดิม”

ทั้งนี้ การจะส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994) กล่าวว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงความต้องการและความสนใจของตัวผู้เรียนเป็นหลัก และเสา (Tsao, 2011) ได้แสดงทัศนะว่า นอกจากความต้องการของผู้เรียนแล้วยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอีกด้วย อาทิเช่น คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ความสามารถของผู้เรียน เทคนิควิธีการสอน จำนวนผู้เรียนและจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติ มุมมอง การรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าต่อการวางแผนและจัดการหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน อันจะส่งผลให้บัณฑิตมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในสาขาวิชาชีพของตน

จากที่กล่าวมาในข้างต้น จึงเห็นได้ว่าทัศนคติ มุมมอง การรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ตัวผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้กลายเป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ สามารถเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีความเป็นสากลได้ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการสำรวจการรับรู้ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน อันจะช่วยให้เข้าใจถึงความแตกต่างทางความคิด ความต้องการและปัญหาของกลุ่มคนดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP)
2. เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

3. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)
4. เพื่อศึกษาปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ(ESP)
5. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) นั้นถูกให้ความหมายในหลายลักษณะ เช่น ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1989) ได้ให้คำนิยามของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ไว้ว่าเป็นการพยายามค้นหาเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อมุ่งเน้นให้มีเนื้อหาและวิธีการสอนที่เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเทคนิคและวิธีการสอนนั้นจะแตกต่างไปจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป

โรบินสัน (Robinson, 1991) อธิบายว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและการฝึกปฏิบัติในความรู้ 3 ด้าน คือ 1. ความรู้ด้านภาษา 2. ความรู้ด้านการเรียนการสอน และ 3. ความสนใจเฉพาะด้านของผู้เรียนอันจะชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ (ESP) ด้านใดบ้าง

นอกจากนี้ เฉิน (Chen, 1994) ยังได้จำกัดความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความเฉพาะด้านสำหรับผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย สถาบันการอาชีวศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน สอดคล้องกับคำกล่าวของ เซา (Tsou, 2009) ที่ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) นั้นเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเฉพาะ มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

จากคำนิยามข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) คือ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงบริบท ในการใช้ภาษาเป็นหลัก โดยมีการเลือกเนื้อหาและวิธีการสอนให้มีความเหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

การวิเคราะห์ความต้องการ

การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Assessment) ได้รับการนิยามจากจอห์นสัน (Johnson, 1989) ว่าเป็นเครื่องมือ เทคนิคและกลวิธีที่ช่วยในการกำหนดเนื้อหา รูปแบบวิธีการสอน ระยะเวลาในการสอน ขั้นตอนการสอนสำหรับผู้เรียนในแต่ละหลักสูตร ทั้งหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานและหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

ส่วนบราวน์ (Brown, 1995) ได้นิยามการวิเคราะห์ความต้องการ ว่าเป็นกิจกรรมการสอนที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ นูแนน (Nunan, 1999) ได้แยกการวิเคราะห์ความต้องการออกเป็นสองประการคือ 1. ความต้องการในเนื้อหาในการเรียนและการใช้งาน และ 2. ความต้องการในขั้นตอนการสอน ส่วนฮัท

ซินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1989) ได้แบ่งประเภทของการวิเคราะห์ความต้องการออกเป็นความต้องการในการใช้ภาษาในบริบทจริงและความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนเอง

ในการนี้ เสา (Tsao, 2011) ได้ระบุถึงคุณสมบัติของการวิเคราะห์ความต้องการว่า ช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะความต้องการในงานและกิจกรรมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียน เหตุผลในการเรียน ความคาดหวังและทัศนคติต่อการเรียน ความสามารถและทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมไปถึงวิธีการและคุณสมบัติของครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ได้มากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นกระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียนในหลากหลายประเด็น เป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัน (Thanh, 2016) สำรวจปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เซาท์-อีสต์ เมืองดองโน ประเทศเวียดนาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านหนังสือหรือตำราเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ที่ส่วนมากจะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการแปลความในเนื้อหาวิชาอีกทั้ง ผู้สอนก็ไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคือความสามารถของผู้สอนโดยให้ประสานความร่วมมือไปยังภาควิชาภาษาต่างประเทศ ในการจัดส่งบุคลากรมาฝึกอบรมภาษาแก่ผู้สอน และควรมีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีความทันสมัย สมบูรณ์ สามารถใช้งานได้อย่างจริง ซึ่งจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนและถือเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

เสา (Tsao, 2011) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ในบริบทของประเทศที่มีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีฟูหยิน ประเทศไต้หวัน พบว่า ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนต่างก็ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป แต่ทัศนคติต่อปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนนั้นกลับมีความแตกต่างกันคือ นักศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนโดยยึดตัวผู้เรียนเป็นหลัก (Student-Centered) ครอบคลุมด้านความต้องการ แรงจูงใจและความ สามารถต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และในทางกลับกันอาจารย์ผู้สอนกลับให้ความสำคัญกับหลักสูตร จุดมุ่งหมายในการเรียน และวิธีการสอนมากกว่าที่จะยึดตัวผู้เรียนเป็นหลัก

อาริสา อนุยะโต (2555) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ ซึ่งเป็นอีกแขนงหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของการรับรู้หรือเจตคติด้วยข้อคำถาม 2 ประเภทคือ ข้อคำถามประเภททางบวก และข้อคำถามประเภททางลบ จากผลการศึกษา พบว่า เจตคติทางบวกของผู้เรียนคือเห็นว่าเป็นการเรียนที่มี

ผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ช่วยให้ชีวิตมีความก้าวหน้าและอีกทั้งช่วยส่งเสริมให้กล้าแสดงออกทางและพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางภาษา แต่ในขณะเดียวกันกลับพบเจตคติทางด้านลบ ที่ว่า การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก เรียนรู้ได้ยาก ทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย หงุดหงิดและกังวลใจ

นัสยา ปาติยเสวีและบริพัตร กิจจาปัญชา (2553) ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการศึกษาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (EGP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) พบว่า ผู้เรียนขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าในหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานนั้น ควรปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการสอน โดยควรเน้นทักษะการสื่อสารเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ประกอบด้วยนักศึกษาจากสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ และสาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 160 คน ที่ผ่านการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP) และเพื่อให้ได้ข้อมูลมาประกอบการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์ ด้วยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีการจับฉลาก (Lottery) ได้จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น 6 คน

2. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก จำนวน 5 คน ที่ผ่านการสอนทั้งการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP) ซึ่งอาจารย์ผู้สอนทุกคนจะผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่เป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP) ในแต่ละปีการศึกษา นอกจากนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลสัมภาษณ์มาประกอบการอภิปรายผล ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก (Lottery) เพื่อคัดเลือกอาจารย์ผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) พัฒนามาจากแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ของเสา (Tsao, 2011) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนและผู้สอน

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP) ประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ การรับรู้ ความพร้อม ความต้องการ ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) โดยการใช้การประเมินค่าตามมาตรวัดตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 การเรียงลำดับความสำคัญของ 5 ปัจจัยแรกที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน ประกอบด้วย นักศึกษา 6 คน และอาจารย์ 3 คน โดยการสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 5 คำถาม ซึ่งมีความสอดคล้องกับแบบสอบถามและวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดฝีมือแรงงานอาเซียนได้หรือไม่ อย่างไร

2. ภาษาอังกฤษที่มีความเฉพาะทางสำหรับอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้น ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้มากกว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไป หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านใดเป็นพิเศษ จึงจะสามารถพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้

4. ท่านคิดว่าการเรียนภาษาในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศของประเทศไทย ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีหรือไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการสื่อสารใช้หรือไม่ เพราะเหตุใด

5. ปัจจัยหลักในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาต่างประเทศของผู้เรียนคนไทยคือเรื่องใด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในเดือนมกราคม 2558 แก่นักศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 160 คน อาจารย์ในวิทยาลัยพณิชยการบีงพระพิชญ์โลก จำนวน 5 คน จากนั้นจึงทำการสัมภาษณ์นักศึกษา จำนวน 6 คน และอาจารย์ จำนวน 3 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) เพื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอธิบายระดับการรับรู้ในประเด็นต่างๆ โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.00-1.49	หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

หลังจากที่ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์มาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำไปถอดความอย่างละเอียดและวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจับใจความและแบ่งกลุ่มประเภทของข้อมูล พิจารณาความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียงตามแต่ละประเด็นสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire)

ตาราง 1 แสดงการรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP)

ประเด็น	ผู้เรียน		ผู้สอน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาควรเป็นการเรียน ESP มากกว่าการเรียน EGP	3.79	0.58	3.80	0.69	3.80	0.64
2. ESP มีเป้าหมายของการเรียนที่ชัดเจนกว่า EGP	3.80	0.69	4.40	0.54	4.10	0.62
3. การเรียน ESP ควรถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของทุกสาขาวิชา	3.87	0.79	4.20	0.44	4.04	0.62
4. การเรียน ESP ช่วยเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษาให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	4.09	0.73	4.20	0.83	4.15	0.78
5. ESP มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาการด้านภาษาของนักศึกษามากกว่า EGP	3.89	0.74	3.60	0.54	3.75	0.64
6. ESP ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษามากกว่า EGP	3.82	0.75	4.20	0.44	4.01	0.60
รวม	3.88	0.71	4.07	0.58	3.98	0.65

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีระดับการรับรู้ต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและภาษาอังกฤษทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.88$) โดยประเด็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษาให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.09$) และการรับรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาควรเป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.79$)

สำหรับผู้สอนนั้น พบว่า การรับรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$) โดยการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีเป้าหมายของการเรียนที่ชัดเจนกว่าการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.40$) และการรับรู้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาควรเป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.60$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมการรับรู้ของผู้เรียนและผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) โดย การรับรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษาให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.15$) สำหรับการรับรู้ต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาการด้านภาษาของนักศึกษา มากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.75$)

ตาราง 2 แสดงความพร้อมของผู้เรียนและผู้สอนต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

ประเด็น	ผู้เรียน		ผู้สอน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ท่านไม่มีแรงบันดาลใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	3.21	0.87	2.40	1.51	2.81	1.19
2. ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนของท่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ	3.20	1.00	2.40	0.89	2.80	0.95
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ใน เกณฑ์ต่ำ	3.16	0.92	2.00	1.00	2.58	0.96
4. การรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอจะส่งผลให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.56	0.89	3.80	0.83	3.68	0.86
5. ทักษะทางภาษาอังกฤษของท่านที่ไม่เพียงพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนในหลักสูตร ESP	3.37	0.85	2.60	1.81	2.99	1.33
6. ผู้เรียนหรือผู้สอนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษา อังกฤษที่ดีจึงจะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียน ESP	3.76	0.86	3.80	1.09	3.78	0.98
7. ESP มีความยากและเป็นที่ต้องการมากกว่า EGP	3.68	0.81	3.80	1.09	3.74	0.95
รวม	3.42	0.89	2.97	1.17	3.20	1.03

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.42$) โดยประเด็นที่ผู้เรียนหรือผู้สอนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจึงจะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=3.76$) และผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.16$)

สำหรับผู้สอนนั้น พบว่า มีความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.97$) โดยมี 3 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x}=3.80$) คือการรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอจะส่งผลให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ ประเด็นที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจึงจะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และประเด็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความยากและเป็นที่ต้องการมากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป สำหรับประเด็นผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=2.00$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมความพร้อมของทั้งผู้เรียนและผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$) โดยประเด็นที่ผู้เรียนหรือผู้สอนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจึงจะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.78$) สำหรับประเด็นความพร้อมในความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.58$)

ตาราง 3 แสดงความต้องการของผู้เรียนและผู้สอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

ประเด็น	ผู้เรียน		ผู้สอน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ESP ควรเน้นการฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับการบูรณาการเนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร	4.03	0.72	4.80	0.44	4.42	0.58
2. ในการเรียนการสอนหลักสูตร ESP ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน	4.01	0.75	4.20	0.83	4.11	0.79
3. ผู้สอน ESP ควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษา อังกฤษ และมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา	4.11	0.75	3.80	0.83	3.96	0.79
4. ESP ควรมีความแตกต่างจาก EGP ทั้งจุดประสงค์การเรียน เทคนิคและวิธีการสอน	3.91	0.75	4.40	0.54	4.16	0.65
รวม	4.02	0.74	4.30	0.66	4.16	0.70

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) ซึ่งความต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชานั้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.11$) สำหรับความต้องการให้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปทั้งจุดประสงค์การเรียน เทคนิคและวิธีการสอนนั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.91$)

สำหรับผู้สอนนั้น พบว่า มีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) โดยความต้องการให้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรเน้นการฝึกฝนทักษะทาง ภาษาควบคู่ไปกับการบูรณาการเนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$) สำหรับความต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชานั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.80$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมความต้องการของทั้งผู้เรียนและผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$) โดยความต้องการให้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรเน้นการฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับการบูรณาการเนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 4.42$) และความต้องการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชานั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.96$)

ตาราง 4 แสดงปัญหาที่ผู้เรียนและผู้สอนพบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

ประเด็น	ผู้เรียน		ผู้สอน		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. การไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือในสถานที่ทำงาน ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนการสอน ESP	3.77	0.81	4.40	0.54	4.09	0.68
2. หลักสูตร ESP ควรเป็นการสอนคำศัพท์เฉพาะกลุ่มหรือการแปลข้อมูลเฉพาะด้านเท่านั้น	3.67	0.82	3.00	1.22	3.34	1.02
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนมีผลต่อความสำเร็จในหลักสูตร ESP	3.72	0.77	4.00	0.70	3.86	0.74
4. การขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ เป็นปัญหาหลักของการสอน ESP	3.83	0.87	3.80	1.30	3.82	1.09
รวม	3.75	0.82	3.80	0.94	3.78	0.88

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาของผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75$) โดยการขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญเป็นปัญหาหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=3.83$) และปัญหาที่หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ควรเป็นการสอนคำศัพท์เฉพาะกลุ่มหรือการแปลข้อมูลเฉพาะด้านเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.67$)

สำหรับปัญหาของผู้สอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$) โดยปัญหาการไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือในสถานที่ทำงาน ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.40$) และปัญหาที่หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรเป็นการสอนคำศัพท์เฉพาะกลุ่มหรือการแปลข้อมูลเฉพาะด้านเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.00$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมปัญหาของผู้เรียนและผู้สอนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.78$) โดยปัญหาการไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือในสถานที่ทำงาน ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.09$) สำหรับปัญหาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรเป็นการสอนคำศัพท์เฉพาะกลุ่มหรือการแปลข้อมูลเฉพาะด้านเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}=3.34$)

ตาราง 5 แสดงปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP)

ประเด็น	ผู้เรียน			ผู้สอน			รวม		
	n	%	r	n	%	r	n	%	r
1. ความต้องการเรียนของผู้เรียน	134	83.7	1	4	80	2	138	83.6	1
2. วัตถุประสงค์รายวิชาและการวางแผนการเรียนที่เหมาะสม	68	42.5		1	20		69	41.8	
3. สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม	118	73.7	2	5	100	1	123	74.5	2
4. จำนวนชั่วโมงในการเรียน ESP	81	50.6		2	40		83	50.3	
5. ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียน	98	61.2	4	3	60	3	101	61.2	4
6. แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน	110	68.7	3	1	20		111	67.3	3
7. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน	87	54.4	5	4	80	2	91	55.2	5
8. ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของผู้สอน	64	40.0		3	60	3	67	40.6	
9. ทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้สอน	45	28.1		2	40		47	28.5	
10. อื่นๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนได้เรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จำนวน 5 ลำดับ จากลำดับแรกไปลำดับสุดท้าย ดังนี้ 1. ความต้องการเรียนของผู้เรียน (83.7%) 2. สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม (73.7%) 3. แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน (68.7%) 4. ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียน (61.2%) และ 5. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน (54.4%)

สำหรับการเรียงลำดับความสำคัญของผู้สอน พบว่า ลำดับที่ 1 คือ สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม (100%) ลำดับที่ 2 มีสองปัจจัยที่เท่ากันคือ ความต้องการเรียนของผู้เรียนและความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน (80%) และลำดับที่ 3 มีสองปัจจัยที่เท่ากันคือ ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียนและความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของผู้สอน (60%)

เมื่อพิจารณาภาพรวมของทั้งผู้เรียนและผู้สอนในการลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จำนวน 5 ลำดับ โดยเรียงจากลำดับแรกไปลำดับสุดท้าย ดังนี้ 1. ความต้องการเรียนของผู้เรียน (83.6%) 2. สื่อและวิธีการสอนที่เหมาะสม (74.5%) 3. แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน (67.3%) 4. ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียน (61.2%) และ 5. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของผู้สอน (55.2%)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์

1. การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดฝีมือแรงงานอาเซียนได้หรือไม่ อย่างไร

นักศึกษาและอาจารย์ ร้อยละ 90 เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้ผู้เรียนมีความพร้อมกับการแข่งขันในตลาดอาเซียนได้ โดยมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการทำงานของผู้เรียนให้เข้าใจในขั้นตอน เทคนิคและวิธีการที่มีความเป็นสากล รวมไปถึงกระบวนการทำงานและวัฒนธรรมของเพื่อนร่วมงานแต่ละชนชาติในอาเซียน ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาที่มีความเฉพาะเจาะจง ไปพัฒนาตัวเองให้เชี่ยวชาญในสายงานและมีความพร้อมในการแข่งขัน แต่ความพร้อมที่ว่าก็ไม่ได้อยู่ในระดับที่เท่ากันทุกคน ขึ้นอยู่กับความแตกต่างใน 3 ประเด็น คือ 1. พื้นฐานการเรียนรู้ของแต่ละคน 2. ความเข้มข้นของหลักสูตรการเรียนการสอน และ 3. ความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ของผู้สอน

2. ภาษาอังกฤษที่มีความเฉพาะทางสำหรับอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้น ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้มากกว่าภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไปหรือไม่ อย่างไร

นักศึกษาและอาจารย์ ร้อยละ 90 เห็นว่า ภาษาอังกฤษที่มีความเฉพาะทาง ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษแบบทั่วไปที่เน้นทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยนักศึกษาบางส่วนให้ความเห็นว่า แรงจูงใจเป็นเรื่องของเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ มีความเฉพาะทาง เอื้อประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพและสร้างโอกาสในการได้รับการว่าจ้างให้เข้าทำงานในหน่วยงานต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันก็สร้างแรงกดดันให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ดีพอด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังปรากฏปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างแรงจูงใจคือ ผู้สอน เพราะเป็นผู้กำหนดเนื้อหา เลือกสื่อการสอน ถ่ายทอดและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน แต่ทั้งนี้อาจารย์บางส่วนเห็นว่า ปัจจัยสำคัญในการเรียน คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนเป็นหลักนั่นเอง

3. ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้านใดเป็นพิเศษ จึงจะสามารถพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้

นักศึกษาและอาจารย์ ร้อยละ 85 ให้ความสำคัญกับทักษะการฟังและการพูด และร้อยละ 10 ให้ความสำคัญกับการอ่าน โดยนอกเหนือจากทักษะทั้ง 3 ประเด็นนี้แล้ว ยังปรากฏประเด็นอื่นที่มีความเกี่ยวข้องคือ ประเด็นด้านความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนเห็นว่า หากผู้เรียนมีพื้นฐานไวยากรณ์ที่ดีแล้วก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากที่จะพัฒนาทักษะพื้นฐานทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษาและอาจารย์ ต่างรับรู้ถึงเป้าหมายและบทบาทที่มีความชัดเจนและสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในการทำหน้าที่เตรียมความพร้อมเพื่อการออกไปประกอบอาชีพของผู้เรียน โดยผู้สอนให้ความสำคัญต่อเป้าหมายของการเรียนการสอนที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบ ในขณะที่ผู้เรียนก็เห็นถึงความสำคัญและเหตุผลของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์

เฉพาะ ของโรบินสัน (Robinson, 1980) ที่ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่กำลังจะเปลี่ยนสถานะจากวัยเรียนเข้าสู่วัยทำงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ตามแต่ละลักษณะอาชีพของผู้เรียน โดยการเรียนรู้การสอนดังกล่าวนี้ จะมีเนื้อหาที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างชัดเจน

2. นักศึกษาและอาจารย์ มีความเห็นตรงกันว่า ควรให้ความสำคัญกับการที่จะต้องมีความพร้อมในความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีเสียก่อน จึงจะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันผู้สอนเห็นว่า ควรเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกฝนตนเองให้พร้อมกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความรู้ความสามารถในการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน รวมไปถึงคำศัพท์และไวยากรณ์คือพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญต่อการทำความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หากผู้เรียนไม่ฝึกฝนและพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในทักษะทางภาษา ก็เป็นเรื่องยากที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชานี้ สอดคล้องกับการศึกษาของเสา (Tsao, 2011) ที่ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยฟุหยินต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และพบว่า ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ต่างเห็นว่า ผู้ที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรมีทักษะพื้นฐานในภาษาอังกฤษเบื้องต้นในระดับที่ดี ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถอ่านบทความง่ายๆ หรือคงไว้ซึ่งความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นได้แล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหาในบทความวิชาการหรือนำเสนอความเป็นตัวเองต่อบริบทของการทำงานที่เฉพาะด้านได้

3. นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนพัฒนาความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน รวมทั้งมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่ดี ในขณะที่อาจารย์นั้นต้องการให้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ บูรณาการเนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร รวมทั้งฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นลักษณะของความต้องการที่เกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ของฮัทชินสัน และวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters, 1994) ที่ว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความต้องการและมีส่วนในการกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของผู้เรียนนั้น ถือเป็นอีกหนึ่งหัวใจสำคัญของการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือ ESP

4. นักศึกษาเห็นว่า การขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ เป็นปัญหาหลักของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในขณะที่อาจารย์เห็นว่า การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือในสถานที่ทำงาน เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว และยังเป็นปัญหาที่พบได้เป็นลำดับต้นๆ ของประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศอีกด้วย ซึ่งโอกาสในการใช้งานภาษาอังกฤษนั้นมักจะถูก

จำกัดอยู่ภายใต้บริบทของการไม่มีโอกาสได้ใช้อย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง สอดคล้องกับทัศนะของ ไพลีฐ บริบูรณ์ (2554) ที่ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษา ต่างประเทศนั้น เป็น การสอนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เมื่อออกจากห้องเรียนไปแล้ว โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก็มีน้อยมากหรือบางครั้งแทบจะไม่มีโอกาสเลย และยิ่งปรากฏปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้สอนที่ไม่เท่าเทียมกันด้วย กล่าวคือ ผู้สอนบางคนมีทั้งความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหารายวิชา แต่บางคนกลับมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ไม่เพียงพอที่จะถ่ายทอดหรือตอบทุกๆ ประเด็นคำถามให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต่างก็ถูกสะท้อนออกมาในรูปแบบของปัญหาที่ถูกเรียกร้องให้เกิดการแก้ไขมาโดยตลอด

5. นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเป็นหลัก เช่น ความต้องการของผู้เรียน ทักษะความสามารถในการเรียนของผู้เรียนและแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของโรบินสัน (Robinson, 1991) ที่ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น พัฒนามาจากปัจจัยหลักสามประการ คือ 1. ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับ สาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง 2. พัฒนาการในการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ และ 3. จิตวิทยา ในการเรียน การสอนที่ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียน หรือ Student-centered approach สำหรับอาจารย์ผู้สอนนั้น ให้ความสำคัญ 3 ปัจจัยหลัก คือ ผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการสอน โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน คือ ความต้องการและทักษะความสามารถของผู้เรียน สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน คือ ความรู้ความ เข้าใจเนื้อหาวิชา ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

1. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีโอกาสพบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ นายจ้าง ลูกจ้างและสถานประกอบการที่มีมาตรฐาน เพื่อสร้างแรงจูงใจและให้เห็นถึงประโยชน์ ความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนสายอาชีพทุกคน
2. ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการพัฒนาความรู้ในภาษาอังกฤษ รวมไปถึงทักษะ พื้นฐานทั้ง 4 ด้าน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจะเป็น การเตรียมความพร้อมด้วยการฝึกปฏิบัติไปพร้อมๆ กับการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนพัฒนาการของผู้สอน ด้วยการจัดทำโครงการ ด้านภาษาหรือการจัดส่งผู้สอนเข้าร่วมโครงการทางภาษาตามหน่วยงานต่างๆ และสร้างโอกาสให้ ผู้เรียนและผู้สอนได้สนทนากับชาวต่างชาติผู้เป็นเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายพื้นที่การศึกษาไปยังสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในจังหวัด หรือขยายพื้นที่ การศึกษาให้ครอบคลุมเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มกลุ่มประชากรให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยอาจทำการเก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้จัดทำหลักสูตรหรือผู้ประกอบการต่างๆ

3. ควรศึกษาและพัฒนาประเด็นคำถามในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้มีความละเอียดของเนื้อหาและมีความเฉพาะเจาะจงตามแต่ละสาขาวิชาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานบัญชี ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง เลขานุการ และพนักงานโรงแรม เป็นต้น

รายการอ้างอิง

กิตติ ประเสริฐสุข. (31 พฤษภาคม 2555). ASEAN Insight: ทักษะภาษาอังกฤษกับอาเซียน.

กรุงเทพธุรกิจ, 12.

นัสยา ปาติยเสวีและบริพัตร กิจจาปัญญา. (2553). การศึกษาความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชร อัมศรี. (12 สิงหาคม 2556). *Lingua Franca*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.snc.lib.su.ac.th/snclibblog/?p=36218>.

ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย: การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศสู่ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 3(6), 2-8.

วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก. (2556). รายงานการประเมินตนเอง บทสรุปผู้บริหาร. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2558, จาก <http://www.bpcc.ac.th/data/pdf/SAR2556.pdf>

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2558, จาก <http://www.vec.go.th/Default.aspx?tabid=87>

อารีสา อนุยะโต. (2555). การวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสถานประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2/14 จำนวน 37 คน วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก <http://www.technologyanyont.ac.th/PDF%20ATC/PDF%20วิจัยในชั้นเรียน/อาจารย์อารีสา%20%20อนุยะโต.pdf>

Brown, J. D. (1995). *The elements of language curriculum: A systematic approach to program development*. New York: Heinle & Heinle.

Chen, H. C. (1994). Team-teaching English for special purposes: A new perspective. *Selected papers from the second international symposium on English teaching*. (79-95), Taipei: Crane Publishing Co. Ltd.

Hutchinson, T. and Waters, A. (1989). *English for Specific Purposes*. New York: Cambridge University Press.

Hutchinson, T. and Waters, A. (1994). *English for Specific Purposes: A Learning-Centred Approach*. New York: Cambridge University Press.

- Johnson, K. (1989). **The second language curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). **Second language teaching & learning**. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Robinson, P.C. (1980). **ESP (English for Specific Purposes)**. Oxford: Pergamon Press Ltd.
- Robinson, P.C. (1991). **ESP today: A practitioner's guide**. Hemel Hempstead, UK: Prentice Hall.
- Thanh, M. T. T. (2016). A survey on problems in studying ESP faced by the IT students at South-East Vocational College, Dong Nai Province, Vietnam. **Humanising Language Teaching**. 18(1), Retrieved June 1, 2016 from <http://www.hltmag.co.uk/feb16/mart06.htm>
- Tsao, C. H. (2011). English for specific purposes in the EFL context: A survey of student and faculty perceptions. **Asian ESP Journal**. 7(1833-2994), 125-148.
- Tsou, W. (2009). ESP (English for Specific Purposes) makes college EFL learning effective. **Paper presented at TESOL 2009 Annual Conference**. March 26-28, 2009. Denver, Colorado, USA.